

Απόστολος Πιερρής

Τι Συμφέρει την Χώρα (και όχι το Καθεστώς)

Το ανίκανο Καθεστώς και η ξενόδοουλη Κυβέρνηση του και οι ποικίλοι παρατρεχάμενοί του ευρίσκονται σε κατάσταση ολοσχερούς πανικού. Παραληρούν και παραπαίουν.

Γελοιοποιούνται και εξευτελίζονται καθημερινά εντός και εκτός της χώρας.

Ας μιλήσουμε εμείς οι Δημιουργοί ψυχρά και συμφεροντολογικά. Οικονομικά και μαθηματικά.

Τι συμφέρει την Ελλάδα σ' αυτήν την έσχατη ώρα της νεότερης ιστορίας της; Τι μπορεί να την σώσει; Συμφέρουν τρία σωτήρια πράγματα άμεσα και τρία ευθύς μετά τα άμεσα.

1/ Πρώτον, να ρίξει το φαυλοκρατικό και ξενόδοουλο και δοσιλογικό καθεστώς της Χώρας στα σκουπίδια της Ιστορίας. Το ανίκανο καθεστώς οδήγησε τη χώρα στην ολοκληρωτική καταστροφή υπό συνθήκες ευκαιριών αιώνων. Απόλυτη προϋπόθεση για τη σωτηρία της Χώρας είναι να ξεριζωθεί το Καθεστώς τελείως. Είναι γελοίο να προφασίζεται κανείς ότι η ίδια Ηγετική Αναξιοκρατία που είναι υπεύθυνη για τον όλεθρο θα μας γλιτώσει απ' αυτόν. Η διατήρηση του Καθεστώτος θα ακυρώσει κάθε θυσία του Ελληνικού λαού. Το μέλλον θα είναι χειρότερο και από το ζοφερό παρόν.

2/ Δεύτερον, συμφέρει τη Χώρα να χρεοκοπήσει το Κράτος άμεσα. Χρειάζεται στη Νέα Αρχή άμεση και βαρβάτη σεισάχθεια για να καθαρίσουμε το έδαφος από βάρη σαθρών οικοδομών. Η χρεοκοπία της Ελλάδας είναι έτσι κι αλλιώς δεδομένη. Το Κράτος χρεοκόπησε όταν δεν μπορούσε να αντλήσει κεφάλαια από τις αγορές για να χρηματοδοτήσει τις υποχρεώσεις του και έκανε τη συμφωνία με την Τρόικα την Άνοιξη του 2010, το ακατονόμαστο Μνημόνιο Ι. Το Κράτος χρεοκόπησε δεύτερη φορά όταν έκανε τη δεύτερη συμφωνία τον Ιούλιο του 2011, με την οποία σχεδιάζεται η αναδιάρθρωση με «κούρεμα» ενός μέρους του χρέους του. Η συμφωνία μέλλει ακόμα να κυρωθεί, άσε να εφαρμοστεί. Ούτως ή άλλως το Κράτος θα χρεοκοπήσει σύντομα και, ελπίζω οριστικά, μια τρίτη φορά. (Λέω ελπίζω, γιατί όσο μακρύτερα κρατάει το σκοινί αυτής της ανοησίας που παίζεται στην Ευρωζώνη, τόσο το χειρότερο για τη χώρα μας). Η οριστική και τυπική χρεοκοπία είναι αναπόφευκτη. Το χρέος είναι απλώς αφόρητο. Χρειάζεται να αποκοπεί δραστικά κατά 65-75%. Να μην πληρώνει η Χώρα τα λάθη του Καθεστώτος. Ακόμη και όταν (κάνοντας απολύτως νέα αρχή και ακολουθώντας τελείως διαφορετική στρατηγική) ανανήψει η Χώρα και δημιουργήσει πρωτογενή πλεονάσματα του κρατικού ισολογισμού, και πάλι το συμφέρον της χώρας θα ήταν να χρεοκοπήσει το Κράτος. Τα πλεονάσματα θα έπρεπε να διοχετευθούν σε καλύτερο σκοπό από την αποπληρωμή του τεράστιου χρέους. Αλλά φυσικά ανάκαμψη δεν γίνεται με την ακολουθούμενη πολιτική, αντιθέτως η Χώρα

βυθίζεται στον Καιάδα της Ιστορίας. Τα παιδαριώδη Μνημόνια και μαλακά Μεσοπρόθεσμα επιδεινώνουν ακατάσχετα την τερματική κατάσταση της Εθνικής Οικονομίας. Το άθλιο Κράτος πεθαίνοντας απειλεί να σκοτώσει την Ελληνική Κοινωνία στην οποία παρασίτευε. Αυτό πρέπει να εμποδίσουμε επιταχύνοντας τον θάνατο του Καθεστώτος.

3/ Τρίτον, συμφέρει τη Χώρα η άμεση έξοδος της από το Ευρώ. Η εθνική οικονομία χρειάζεται μια άπαξ γενναία νομισματική υποτίμηση κατά 2/3 (67%) στην αρχή της νέας πορείας. Χρεοκοπία και υποτίμηση πάνε πακέτο. Ξεκαθαρίζουν το έδαφος για το νέο ξεκίνημα. Πετάμε τα δανειακά και νομισματικά βάρη του παρελθόντος που προκάλεσε η μνημειακή ανικανότητα του καθεστώτος, και καταλαμβάνουμε πλεονεκτική θέση εκκίνησης για το μέλλον. Θεμελιώνουμε την ανταγωνιστικότητα της μελλοντικής εθνικής οικονομίας του νέου κράτους.

Αυτές είναι οι άμεσες δράσεις που επιβάλλονται με την αδήριτη αναγκαιότητα της λογικής της πραγματικότητας για την σωτηρία της Χώρας. Χωρίς αυτές θα σβύσουμε από την ιστορία ως αναξάρτητη και κυρίαρχη κοινωνία δημιουργών κύριων του μέλλοντός των. Πριν περάσω στα πράγματα που πρέπει να γίνουν ευθύς μετά τις άμεσες δράσεις, στις τρεις μόνιμες δηλαδή οικονομικές αρχές που απαιτείται να διέπουν το αναγεννημένο Κράτος μας μετά την νέα Αρχή, θέλω να επισημάνω για τους φρόνιμους την αδιάσπαστη αλληλουχία των τριών άμεσων επιταγών.

Μπορείτε να το δείτε ως εξής. Χρειαζόμαστε την χρεωκοπία του Κράτους για να μην επιβαρυνόμαστε ως κοινωνία με τὰ αντιπαραγωγικά βάρη και τις φούσκες που η Φαυλοκρατία φόρτωσε στην χώρα τάχα υπέρ της κοινωνίας μα κατά βάση και ουσιαστικά υπέρ της φεουδαρχικής ολιγαρχίας του Καθεστώτος. Για να μπορέσουμε όμως να χρεωκοπήσουμε το Κράτος αξιόπιστα και με την μικρότερη δυνατή επιβάρυνση για την κοινωνία των δημιουργών, πρέπει να δημιουργήσουμε απόλυτη τομή μεταξύ Παλαιού Καθεστώτος και Νέας Αρχής. Απαιτείται να πείσουμε τους Δανειστές μας, και κυρίως τις Αγορές, ότι τα χρέη, ή μάλλον η υπερχρέωση, ανήκουν στην φαυλοκρατία, η οποία όπως κορόιδεψε αυτούς έτσι εξαπάτησε και εμάς πίνοντα ταυτόχρονα το αίμα μας για γενεές. Για να τους πείσουμε πρέπει πρώτα να ξεπατώσουμε το Καθεστώς που μας τυραννεί υπό το πρόσχημα μιας επαισχυντα φαλκιδευμένης δημοκρατίας και κατά την ουσία μιας ολιγαρχοφεουδαρχικής φαυλοκρατίας.

Μια Μεταβατική Εθνική Αρχή Σωτηρίας θα απευθυνθεί, κατ' ευθείαν στους Δανειστές της Χώρας, και πρωτίστως (το επαναλαμβάνω για τους δυνατούς στην σύνεση) στις Αγορές – όχι ιδιαιτέρως στην Ευρωζώνη, στην ΕΕ, και στα κράτη μέλη της ΕΕ. Θα επιδιώξει μια Μεγάλη Συνεννόηση με τις Αγορές. Μια ρεαλιστική και αδιαπραγμάτευτη πολιτική πλήρους και ουσιαστικής απελευθέρωσης στην Νέα Ελλάδα που θα δημιουργηθεί μπορεί να είναι η βάση για την πραγματιστική Συνεννόηση. Απελευθέρωση πραγματική, που θα σημαίνει σταθερές συνθήκες ίσων ευκαιριών και ελεύθερου ανταγωνισμού – για το Κεφάλαιο πρωτίστως και όχι μόνον για την Εργασιακή ελαστικότητα. Ο αληθινός και υγιής «Καπιταλισμός», δηλαδή το Φυσικό οικονομικό σύστημα για να το πω με κλασσικούς όρους, θεμελιώνεται πάνω στην μεγάλη αρχή της Ανταπόδοσης: η ορθή επιλογή ωφελεί, το λάθος ζημιώνει. Η διπλή αυτή αλληλουχία επιλογών και συνεπειών συνιστά την ανώτερη Ηθική του καπιταλισμού. Αλληλουχία φυσική και αντικειμενική, χωρίς προστασίες και χωρίς παρεμβάσεις υπέρ των ολίγων διαπεπλεγμένων της πολιτικής εξουσίας, χωρίς τεχνητά «θετούς» και «δοτούς» μεγάλους. Και προσέξτε, ο δανείζων τον ανεπρόκοπο, το ανίκανο Καθεστώς της Χώρας, σφάλλει και αυτός!

Υπάρχει ικανό περιθώριο μιας μεγάλης Συνεννόησης της αναγεννημένης Χώρας με τις

Ελεύθερες Αγορές. Αλλά η αξιοπιστία της Νέας Μεταβατικής Αρχής Σωτηρίας θα εξαρτηθεί από την ικανότητά της και την αποφασιστικότητα της ασυνέχειας που θα προκαλέσει μεταξύ Παλαιού Καθεστώτος και Νέας Αρχής. Η τομή προς το παλαιό (το ancien regime) πρέπει να είναι απόλυτη για να είναι πειστική. Γιαυτό κάθε επαναστατική αρχή είναι σκληρή.

Βλέπετε λοιπόν ότι σωτήρια Χρεωκοπία και εκμηδενισμός του Καθεστώτος της Φαυλοκρατίας πάνε αναπόσπαστα μαζί. Και ότι αυτά τα δύο δεν μπορούν να συντελεσθούν επιτυχώς (και επωφελώς για την κοινωνία των δημιουργών) εντός της Ευρωζώνης, αλλά στο πλαίσιο των Ελεύθερων Αγορών. Όπου μόνο μπορεί να πραγματοποιηθεί και η νομισματική διόρθωση, η δραματική Υποτίμηση. Τα τρία μεγάλα άμεσα για την σωτηρία της κοινωνίας και της χώρας πάνε μαζί. Χωρίς το πακέτο τους για αρχή δεν την βγάζουμε.

Ας λάβουμε τα μέτρα μας.

Αύριο θα γράψω για τις οικονομικές αρχές του καινούριου Κράτους μας μετά την Νέα Αρχή.

[Δημοσιεύθηκε στον "ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΚΗΡΥΚΑ 20/9/2011]